Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Secția de amoniac a Combinatului de îngrășăminte chimice Piatra Neamț. În fotografie, tînărul inginer Mircea Rusu urmărind cu atenție funcționarea unei instalații de înaltă tehnicitate

Foto: O. PLECAN

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În pagini 2-3 ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

ATENȚIE, ALCOOL!

O scrisoare pe săptămînă

de Mioara Cremene

ACTUALITATEA

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII SERIA II, NR. 5687

4 PAGINI 25 BANI

DUMINICĂ 3 SEPTEMBRIE 1967

ZORILE

Un mare oraș — se zice că — nu adoarme niciodată.

Așteptînd ceva, spunea Victor Eftimiu, într-o suită de „Fugitive" cugetări. Și așteptînd zorile, orașul face o grămadă de lucruri. În umbra și răcoarea nopții, clinchetul ca de clopoței al sticlelor de lapte, în navete metalice, atestă activitatea lăptarilor moderni, cei ce abandonînd calul și șareta pe două roate, mînuiesc camioane grele, cu motoare sonore, poate prea ambalate...

Trecem, cam greu, peste grupurile răzlețe pe străzi tăcute și pustii, de noctambuli ce părăsesc „Parcul Trandafirilor", animați de șprițuri și coniac, și simțindu-se, eroic, în stare să trezească două blocuri concomitent prin gălăgie și cîntec urlat...

CRONICĂ CITADINĂ

Au apărut camioanele cu gheață strălucitoare în bătaia neonului, care se încrucișează cu autobuzele de noapte, purtînd alfabetic, litere în loc de cifre. Aceste autobuze, dacă nu le faci semne multe, nu opresc. Multe dintre ele nu opresc nici chiar dacă le faci semne: trec în viteză mare, grăbindu-se să servească călătorii de noapte...

Undeva, pe turela înălțată automat pînă la altitudinea cablurilor electrice, o echipă de depanare lucrează stăruitor. Mai mult ca oricînd, noaptea, oamenii lucrînd au o gravitate mută, încăpățînată, cu eficiențe sporite.

Dinspre Gara de Nord zboară cîteva getax-uri cu

I. GRINEVICI

(Continuare în pag. a II-a)

Nu încap scuze cînd e vorba de

SECURITATEA MUNCII

Constantin Nița

vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru protecția muncii

Asigurarea unor condiții optime de muncă în unitățile economice reprezintă unul din deziderațele majore ale statului nostru. În acest sens, dotarea cu utilaje și agregate de înaltă tehnicitate a întreprinderilor a fost sincronizată cu acțiunea de perfecționare a mijloacelor de protecția muncii, îmbunătățindu-se permanent mijloacele de asigurare a securității muncii. Numai în perioada 1960—1967 în acest scop s-au cheltuit peste 5,5 miliarde lei — dovadă concludentă a faptului că protecția muncii este o problemă de stat. Ca urmare, volumul îmbolnăvirilor profesionale și al accidentelor de muncă sînt în scădere.

Asigurarea securității omului depășește, fără îndoială, cadrul restrîns al unei singure persoane, ea constituind o sarcină de maximă răspundere pentru toți cei care activează în întreprinderi, de la omul care lucrează nemijlocit la mașină pînă la cei care au o anume responsabilitate, începînd de la proiectant și pînă la beneficiar. Nu putem spune că evitarea accidentelor de muncă nu constituie o preocupare în unitățile noastre economice. Dar faptul că uneori constatăm neglijențe pe planul preîntîmpinării îmbolnăvirilor profesionale sau a accidentelor ne îndeamnă să aducem din nou în discuție cîteva aspecte a căror rezolvare trebuie privită cu toată seriozitatea.

Spuneam mai înainte că una din verigile unde trebuie să funcționeze perfect simțul răspunderii este sectorul de proiectare. Avem, din păcate, unele dovezi contrarii. Pentru că unele procedee tehnologice sînt insuficient studiate de proiectant, în conceperea anumitor instalații tehnologice nu s-a ținut întotdeauna seama de caracteristicile lor și a produselor rezultate. Un exemplu îl constituie omisiunea instalațiilor de ventilație sau captare din secțiile Uzinei de produse sodice Ocna Mureșului, Uzinele „Victoria"-Călan, Uzinele „23 August"-București. Aici, prin specificul locurilor de muncă, apar gaze nocive care, neeliminate, pot duce în timp, prin inhalarea lor, la îmbolnăviri profesionale. Deși proiectantul era dator să prevadă aceste instalații, nu a făcut-o. Ca urmare, s-a ajuns la situația existentă, pentru a cărei eliminare vor trebui cheltuite noi fonduri. Alteori, deși instalațiile de ventilație au fost prevăzute și construite — cum ar fi, de pildă, cea de la secția vopsitorie a Uzinei „Grivița roșie" — acum nu funcționează — soluțiile fiind greșite. Dacă avem în vedere că numai în cazul secției amintite instalația costă 500 000 lei, este ușor de imaginat cît de scump costă faptul că nu se deschid suficient de bine ochii cînd se pune semnătura pe o lucrare. Trebuie adăugat că la crearea acestor stări de lucruri o răspundere însemnată revine și forurilor de avizare a proiectelor care au acceptat orice proiect și care, de multe ori, alocă fon-

(Continuare în pag. a III-a)

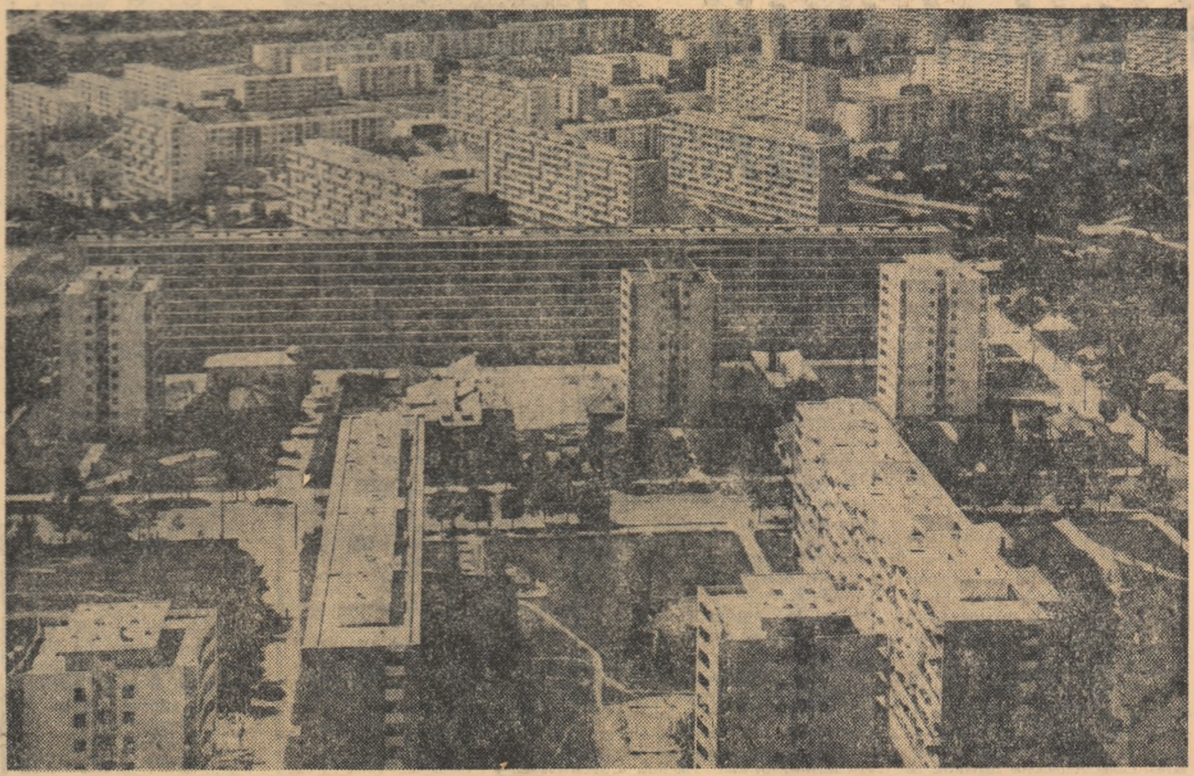

Noul cartier bucureștean „Nițu Vasile" — vedere de ansamblu

Foto: AGERPRES

MARELE ABSENT ȘI CEILALȚI...

Care sînt, în linii generale, coordonatele vieții spirituale ale unui oraș, să zicem, Tîrgu Ocna? În primul rînd o distanță pînă la Capitală cu trenul accelerat de patru ore și de o oră pînă la Bacău, centrul regional, posesor al unui teatru și al unei filarmonici. O altă coordonată este, dacă vreți, biblioteca orășenească înzestrată cu 21 000 volume, avînd 1 300 cititori permanenți (registrele indicînd anual 17 000 cărți citite). Accesul facilitat la presa cotidiană, științifică și cultural-artistică, cinematograf, sală de spectacole, casă de cultură, o filială a societății de științe medicale (unul din membrii ei pleacă zilele acestea la un Congres de specialitate la Berlin) etc. etc., dau dimensiunile unei alte coordonate. Am lăsat în mod special la urmă prelungirea vieții spirituale a Capitalei prin antenele radioului și televiziunii care aduc în casele din Tg. Ocna procesul tonic al valorilor artistice, culturale și științifice din țară sau de peste hotare.

O viață spirituală intensă — veți spune — cu acces liber spre tot ceea ce are nevoie omul pentru a se cultiva și dezvolta. Așa ar fi dacă n-ar exista pe lume și climatul unei vieți monotone, de provincie, cultivat de cei care, indiferent ce viză au pe buletin, întrețin o condiție spirituală mediocră prin activitatea (sau inactivitatea) pe care o desfășoară.

Dar să le dăm cuvîntul locuitorilor orașului Tg. Ocna.

EUGENIU ȚIRLEA — vicepreședinte al Sfatului popular Tg. Ocna: „Am organizat în oraș „dialogurile pe aceeași scenă" pe cartiere, la care au participat peste 380 artiști amatori; organizăm curent „duminici cultural-sportive"; avem o formație teatrală și de estradă formate din amatori; vom avea în curînd un taraf; intelectualii orașului sînt cuprinși în brigăzi științifice care țin expuneri în fața populației; după cum vedeți, nu se poate vorbi de secetă culturală. Și totuși, numai noi, singuri, nu vom reuși niciodată să asigurăm necesitățile spirituale ale locuitorilor orașului Tg. Ocna. O.S.T.A. ne gratifică din cînd în cînd cu cîte un spectacol de muzică ușoară sau populară și

ATANASIE TOMA

(Continuare în pag. a II-a)

O nouă bază sportivă complexă

CLUJ (de la corespondentul nostru).

O nouă bază sportivă a fost inaugurată în Cluj. Este vorba de cea a Atelierelor „16 Februarie". Complexul dispune de un teren de fotbal, pistă pentru alergări, locuri special amenajate pentru probele de aruncări și sărituri, terenuri de baschet, handbal, tenis și volei, o popicărie cu două piste și un bazin de înot lung de 25 metri. Este de remarcat că această bază sportivă a fost amenajată în bună parte prin muncă patriotică. Numărul orelor efectuate în special de către tineri se ridică la peste 46 000.

Vacanță studențească în Timișul de Sus

Vitralii pe Daugava

NOTE DE DRUM DIN U.R.S.S.

O întîmplare, precum pierderea unui avion m-a dus în biroul comandantului aeroportului „Vnukovo" din Moscova, unde am avut revelația descoperirii unei uriașe hărți a teritoriului întregii Europe și Asiei, de la Atlantic pînă la Pacific. Văzusem de multe ori această hartă în atlase obișnuite, dar parcă niciodată pînă atunci nu-mi dădusem seama ce imens spațiu terestru ocupă în lume, Uniunea Sovietică. Drumurile pe care le parcursesem pînă la acea dată, indicate pe harta „Aeroflotului", deși lungi de mii de kilometri, nu reprezentau decît o foarte mică parte din distantele cele mai mari spre care se putea călători în această țară. Spații, spații fără sfîrșit, pe care gîndul că le-ai putea străbate cu piciorul ți se pare tot așa de absurd ca și ideea că, rămînînd singur, undeva, în mijlocul unui ocean, ai putea găsi în tine forța să înoți pînă la mal.

Mă întorsesem de două zile din Riga și, instinctiv, ca urmare a acestei imagini a incomensurabilității unui teritoriu, am căutat poziția republicii Letonia, am încercat s-o raportez la di-

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

AJUN DE 15 SEPTEMBRIE

ÎN CABINETUL DIRECTORULUI DE LICEU

Cunoașterea stadiului pregătirilor [illegible] didactice, ca să le cunoaștem astfel, a constituit obiectul recentei noastre vizite în două licee bucureștene; răspunsurile celor doi conducători de școli completîndu-se reciproc, s-au agregat parcă de la sine într-un dialog firesc, pe care, cu voia interlocutorilor, îl reproducem.

— Fără a neglija urmărirea mersului lucrărilor de reparații, curățenie și modernizare propuse pentru anul acesta — ne-a explicat tovarășa Ioana Cosma, directoarea Liceului „Nicolae Bălcescu" — *am început din vreme să concepem planul de muncă al școlii, să alcătuim colectivele claselor a IX-a și a X-a care se formează acum, să repartizăm profesorii pe clase, dirigenții, să alcătuim orarul. Nici nu s-ar putea altfel. Festivitatea de deschidere a cursurilor se consumă repede, în prima oră a dimineții lui 15 septembrie. Și din ora a doua se așează întîia cărămidă a edificiului care se cheamă AN ȘCOLAR.*

Ca o ilustrare a acestor afirmații, l-am găsit la cîteva sute de metri distanță de Liceul „N. Bălcescu" pe tovarășul Uto Iulian, directorul Liceului „M. Sadoveanu", lucrînd la planul de muncă al școlii.

— Într-un fel — ne-a spus tovarășul Uto — *ne este mai ușor să întocmim anul acesta planul de muncă pentru că continuăm obiective pe care le-am urmărit și anul trecut. N-aș vrea să se înțeleagă prin aceasta că ne copiem pe noi înșine, că ignorăm faptul că elevii au mai crescut cu un an, că o promoție și-a încheiat viața liceală și alta și-o începe acum. Dar valorificînd experiența corpului nostru profesoral, observațiile adunate de-a lungul muncii cu cîteva generații de elevi, și în urma unui studiu destul de profund, ne-am*

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a III-a)

TELEGRAMĂ

Tovarășului HO ȘI MIN
Președintele Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam
Președintele Republicii Democrate Vietnam

Tovarășului TRUONG CHINH
Președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Republicii Democrate Vietnam

Tovarășului FAM VAN DONG
Primul ministru al Republicii Democrate Vietnam

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal vă adresăm, cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a sărbătorii naționale a Republicii Democrate Vietnam, dumneavoastră și prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Adunării Naționale, guvernului Republicii Democrate Vietnam și poporului frate vietnamez un cald salut frățesc și cele mai cordiale felicitări.

Poporul român nutrește puternice sentimente de admirație față de poporul vietnamez, care de-a lungul a 22 de ani, sub conducerea încercată a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, dînd dovadă de un impresionant eroism, s-a ridicat împotriva atentatelor imperialismului, în apărarea libertății, independenței, unității, ființei sale naționale, obținînd, totodată, însemnate succese în construirea socialismului în Republica Democrată Vietnam.

Pe deplin solidar cu cauza justă a poporului vietnamez, poporul român cere cu fermitate Statelor Unite ale Americii încetarea imediată, necondiționată și definitivă a bombardamentelor asupra Republicii Democrate Vietnam, curmarea agresiunii și retragerea trupelor sale din Vietnamul de sud, astfel ca poporul vietnamez să poată să-și rezolve singur, fără amestec din afară, problemele vieții sale interne. Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România, întregul popor român, care înțeleg și prețuiesc din adîncul inimii lupta viteazului popor vietnamez, își reafirmă hotărîrea de a-i acorda în continuare sprijin material, moral, politic, pînă la cucerirea victoriei.

Cu prilejul acestei sărbători vă urăm, dragi tovarăși, noi succese în construirea socialismului în patria dumneavoastră și ne exprimăm încrederea că lupta eroică a poporului frate vietnamez pentru apărarea drepturilor sale fundamentale va triumfa.

Sîntem convinși că relațiile de prietenie și colaborare tovărășească statornicite între partidele, guvernele și popoarele noastre vor cunoaște o dezvoltare continuă spre binele ambelor țări, al unității sistemului socialist mondial, al cauzei socialismului și păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

CHIVU STOICA
președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

ATENŢIE ALCOOL!

În ziarul „Scînteia tineretului" din 6 august la rubrica noastră „ATENŢIE ALCOOL!" au fost publicate mai multe ecouri de la cititori care semnalau atitudinile unor „SCLAVI AI STICLEI". Una din opinii intitulată: „Băutura — o plăcere care exagerată, dezumanizează" era semnată de corespondentul voluntar Nicolae Negulescu, care, mergînd într-o seară la restaurantul „Craiova" din oraşul cu acelaşi nume, a întîlnit la o masă pe elevul Florin Cocîrlescu. Elevul era în compania unei fete nu mai mare decît el şi consumase o anumită cantitate de alcool. În acest timp tatăl îşi căuta grijuliu copilul pe care, găsindu-l, l-a chemat acasă. Dar cum „copilul tatii" era sub stăpînirea alcoolului a refuzat şi de aici un incident în restaurant cu tatăl său. Acestea sînt pe scurt faptele relatate de corespondent în scrisoarea sa.

Băieţelul tatii e un pierde-vară

...ă numai cîteva zile am ... la redacţie o scrisoare din ... părintelui Cocîrlescu care ...ategoric împotriva faptelor ...e şi le consideră nici mai ...nici mai puţin decît „o ca...". Somaţi de tonul cate...al părintelui (fireşte, fie...m are dreptul să-şi expri...rerea în legătură cu un ar... critic apărut în presă la ...sa) am socotit util să ne ...ăm la faţa locului, să con... dacă nu cumva am comis ...eală publicînd articolul co...dentului voluntar şi, bine..., să restabilim adevărul.

...e timp însă Florin Cocîr... elev în clasa a X-a la Li...nr. 5 din Craiova, a încer...-şi facă singur dreptate. Foarte simplu. A mers la ...ondent acasă (a se înte...violarea domiciliului) pen... cere „explicaţii" de ce a ...nit să-l critice în presă. ...ondentul era însă la ser... muncitor constructor) şi, ... turbulentul elev şi-a des... focul pe mama acestuia. ...l-a găsit, în sfîrşit, şi pe au... scrisorii publicată în ziar. ...bă, *crezi că dacă ai scris ... ai rezolvat ceva? Ţi-au ... o sută de lei?"* Apoi i-a ...e un ton ceva mai „blînd". *...nă las pînă nu te bag în ...ie sau în pămînt".*

...sîntem oamenii care să ne ... influenţaţi de prima im... dar, oricum, vrei nu vrei, ...o faci. Cînd am mers în ... la familia Cocîrlescu a ve... eroul articolului (Florin) ...at doar cu o pereche de ...oni. E drept că omul la el ...stă cum pofteşte dar în ... de doi redactori mai era ... secretar al comitetului o...sc al U.T.C. Acest gest, de ...nu recunoaştem, poartă amprenta lipsei de politeţe. Dar să trecem peste acest amănunt.

Ce am aflat de la mama lui Florin? (părerea tatălui o cunoaştem din scrisoare). Băiatul e cuminte, nu umblă prin restaurant, e politicos. E drept că a rămas corijent la 3 materii, dar asta din cauză că în ultimul trimestru al anului a fost bolnav şi a avut 60 de absenţe consecutive etc. Tatăl, în scrisoare, ne atrăgea şi el atenţia: „fiul meu nu a intrat niciodată în acel restaurant şi nu obişnuieşte să intre nici în alte restaurante".

Să revenim puţin la articolul corespondentului voluntar. El se referea exclusiv la persoana lui Florin Cocîrlescu şi nicidecum la întreaga familie. Şi cum era firesc ne-am ocupat şi noi de aceeaşi persoană. Deci, mama susţine că băiatul nu intră în restaurant, tatăl de asemenea. Am fost tentaţi să le dăm dreptate. Cine dacă nu părinţii îşi cunosc mai bine propriii copii? Să nu ne grăbim cu anticipaţia. Părinţii susţin sus şi tare (tatăl ne cere chiar „să dăm o dezminţire în ziar pe pagina întîi şi să fie pedepsit conform legilor ţării autorul") că băiatul lor n-a intrat niciodată în restaurant, că este un copil cu o atitudine ireproşabilă în viaţa extraşcolară. Îl invităm pe Florin cu noi la o plimbare în oraş. Cuiva îi vine ideea să bem o bere chiar la restaurantul „Craiova". Am întrebat pe ospătari dacă ne cunosc pe vreunul din noi. Doi din cei întrebaţi l-au recunoscut pe Florin şi încă bine. Deschidem aici o mică paranteză. Cînd s-a întors acasă, Florin i-a spus mamei că într-adevăr a fost recunoscut de două tinere ospătăriţe, dar ele au fost „montate" de către secretarul comitetului orăşenesc al U.T.C.". Evident, copilul mamei, cel cuminte, a minţit grosolan. Mai grav e însă faptul că mama, cu inima ei bună de mamă, nu numai că l-a crezut pe Florin, dar ne-a făcut din nou proces de intenţie.

Am trecut apoi pe la Cafe — Bar. Şi aici Florin Cocîrlescu era socotit ca un consumator frecvent. Deci una din afirmaţiile tatălui, cum că fiul său nu a călcat niciodată în acel restaurant, a căzut. Nu am continuat să mai întrebăm şi la alte restaurante. Era deajuns ceea ce aflasem pentru a dovedi tatălui care ţine atît de mult la onoarea fiului său, că s-a pripit făcînd afirmaţiile respective.

Am mers şi la Liceul nr. 5 unde învaţă Florin. Ceea ce am aflat aici ne-a pus serios pe gînduri. Mama încercase şi ea să ne inducă în eroare din aceeaşi dorinţă de a apăra onoarea odraslei sale. Florin Cocîrlescu nu avea 60 de absenţe consecutive ci o sută una pe tot parcursul anului şcolar. Nu absenta zile întregi, ci numai de la anumite ore. De pildă, în primul trimestru a avut 24 de absenţe, în trimestrul II — 30, iar în ultimul trimestru — 45.

În ceea ce priveşte învăţătura, afirmaţiile mamei nu au corespuns adevărului. Florin nu a rămas „corijent la trei materii" în ultimul trimestru, ci a fost un elev slab tot timpul anului. Dovada? Trei corijenţe în trimestrul I, 7 corijenţe pe al doilea şi 5 pe al treilea. Deci un veritabil repetent.

Despre comportarea elevului, tovarăşul director ne-a spus numai două cuvinte pe care să le mai redăm aici. Tradus, ele înseamnă tot ce se poate spune mai rău despre un elev. [illegible] 7 la purtare justifică calificativul dat de directorul liceului.

În încheierea scrisorii trimise redacţiei, tatăl lui Florin spune: „Cer a se cerceta cazul, a se dezminţi de urgenţă în acelaşi ziar cu litere mari, pe prima pagină şi a se pedepsi conform legilor în vigoare cei vinovaţi".

În rîndurile de mai sus credem că am îndeplinit dorinţa în ce priveşte cercetarea cazului. În ceea ce priveşte pedepsirea celor vinovaţi, şcolii şi organizaţiei U.T.C., care răspund în egală măsură de educaţia elevului Cocîrlescu nu le pot rămîne indiferente asemenea fapte.

Sperăm — cu toată violenţa scrisorii — că şi familia îşi va revizui punctul de vedere.

MIRCEA NICOLAE
GH. NEAGU

Un nou loc de agrement: Poiana Suior din munţii Gutinului (Maramureş) unde, într-un cadru minunat, vizitatorii găsesc bazine pentru pescuit, grătare şi alte amenajări
Foto: AGERPRES

Zorile

(Urmare din pag. I)

călători somnoroşi, care privesc din fugă, hipnotizaţi, marile bulevarde ale Capitalei, acum pustiite. Mîine se vor trezi în rumoarea febrilă şi neliniştitoare a oraşului, şi bulevardele — fluvii deloc calme — îi vor ameţi, furîndu-i în fluenţa lor nelinişită.

...Doi miliţieni îşi fac rondul şi încheierea [illegible] — [illegible] ca o iadă — [illegible] în [illegible] evocînd „[illegible] de noapte" rembrandtian...

Caii [illegible], cu capace cu [illegible] de se deschise, aşteaptă pe trotuare gunoierii cu maşinile lor aducătoare — din păcate — de infernale sonorităţi.

Din zona Arcului de Triumf vîntul dinspre dimineaţă aduce umezeala agreabilă a lacurilor şi zgomot de motoare uriaşe, ambalate pe aeroportul care îşi aşteaptă primii călători. Şi, deodată, undeva deasupra pădurilor de la Băneasa, ca o bombă — cad zorile şi pe toate străzile oraşului se împrăştie viaţa...

O sirenă — tradiţională — de la „Griviţa roşie", dă primul semnal, tăind pînza străvezie a oraşului, împurpurat de zorii unei înrourate dimineţi.

Bună dimineaţa, aşadar!

INTERVIUL NOSTRU

CU DORA CHERTES

— Dora Chertes îmi acordaţi un interviu?

— *Depinde.*

— Depinde de ce?

— *Bineînţeles, de întrebări. Cum să vă spun, există două feluri de chestionare, cele la care nu se poate răspunde deloc şi cele la care nu se poate răspunde decît într-un singur fel. În ultimul caz, interviul debutează cu întrebări despre antecedente şi proiecte de viitor, la care se răspunde citînd deobicei întreg repertoriul dramatic universal, în orice caz toate capodoperele. Urmează partea „intimă". „— Vă place poezia?" — „— Din copilărie"; „— Dar arta plastică?" „— În liceu făceam pictură de şevalet şi sculptură monumentală"; „— Muzica?" „— Este ocupaţia mea preferată în orele libere; ştiţi, cînt la harfă". Şi aşa mai departe. Aşa că, ce să mai vorbim, bineînţeles că depinde de întrebări".*

— Bun. Să trecem atunci direct la partea intimă. Spuneţi-mi care sînt stereotipele d-voastră personale la capitolul „pasiuni în artă".

— *Cu riscul de a vă dezamăgi, trebuie să recunosc că, măcar în două cazuri, e vorba într-adevăr de răspunsuri stereotipe, uşor de confundat cu snobismul. Deci. Poezie: Ion Barbu. Pictură: Virgil Ghinea. Dramaturgie: Paul Cornel Chitic. Muzică: Bach şi Orff. Mai e ceva?*

— Criticul preferat?

— N-am.

— Prozatorul?

— *Vedeţi, iar mă conduceţi spre stereotipii. Aproape mă jenez să spun că îmi place Barbu şi Bach. În 98 % din interviuri cred că sînt citaţi. La fel se întîmplă şi cu proza. Mea culpa, mea maxima culpa, dar ce să fac, îmi place Hemingway.*

— O, fiţi liniştită, el a ieşit între timp din sfera de interes a snobilor. Dacă aţi fi spus Joyce ar fi fost altceva. De ce vă place Hemingway?

— *Vorbind altfel cinstit, pentru motto-ul la „Zăpezile de pe Kilimandjaro". De fapt, cred că îl definește.*

— De ce vă plac Virgil Ghinea şi Paul Cornel Chitic? Am impresia că nici nu trebuie să fii fanatic ignorant ca să declari cu multă linişte că nu ai auzit de ei.

— *Este aproape adevărat, sînt încă destul de puţin cunoscuţi. Dar m-aţi întrebat despre PASIUNILE mele artistice. Or, un astfel de sentiment nu ţi-l poate inspira decît un mort sau un ÎNCĂ necunoscut, despre care crezi — împotriva convingerilor majoritare — că peste 100 de ani va fi considerat un geniu. Un bun artist, în viaţă, afirmat, îmi poate provoca doar trecătoare şi temporare afinităţi.*

— Simt că terenul discuţiei începe să devină primejdios, de data aceasta pentru mine. Să trecem la altceva. Judecînd după numărul foarte mare de roluri pe care le-aţi jucat într-un foarte scurt timp, s-ar putea spune că sînteţi o vedetă necunoscută. Desigur, cu excepţia Timişoarei şi a colegilor. De ce?

— *Nu, nu sînt o vedetă, o spun nu din modestie, ci pur şi simplu pentru că nu am cum să fiu. De altfel chiar şi împreunarea de termeni pe care aţi folosit-o d-voastră este o completă aberaţie. Cum poate fi o vedetă necunoscută? O vedetă este celebră, este recunoscută pe stradă, i se cer autografe cînd coboară din maşină şi încă multe altele. Vorbind serios, nu cred că o actriţă de provincie poate fi vedetă. Cu excepţia pe care aţi amintit-o, a oraşului în care joacă. Întrebaţi-l, de pildă, pe directorul poştei din Tr. Severin despre Anca Roşu (actriţă la Tg. Mureş) şi va da din umeri. Şi întrebaţi-l despre Ion Besoiu şi precis că vă va arăta şapte fotografii cu Besoiu prezentînd „Magazin 111".*

— Deci, dacă înţeleg bine, una din condiţiile celebrităţii ar fi Televiziunea?

— *Poate. Este, în orice caz, o şansă. Din păcate, o şansă cu valori strict comerciale. Nu cred în atributele ei estetice. Sau mai bine-zis, nu cred în valoarea artistică reală a unui actor consacrat numai prin televiziune. Dar aceasta este părerea mea personala.*

— Nu vă place nici cinematograful?

— *N-aş vrea să mă înţelegeţi greşit. Îmi plac enorm filmele, după cum, ca să revin la exemplul de mai sus, sînt în stare să mă uit prostită la televizor cîteva ore în şir. Ceea ce înseamnă că îmi place, nu-i aşa? Dar e cu totul altceva să fii spectator. Pentru un actor, însă, munca în cinematografie, fragmentată, lipsită de continuitate logică, aproape mecanică — nu poate fi, cred eu, un prilej de prea mari satisfacţii.*

— Aţi jucat în filme?

— *Da, de două ori, însă fără nici o importanţă, nici pentru mine, nici pentru cinematograf.*

— În schimb, teatrul vă satisface total?

— *Rămîne de văzut. Deocamdată, nu ştiu. Fapt cert este că, uneori, după cîte o premieră pentru care am muncit foarte mult, ieşind pe stradă, lumea mi se pare incoloră şi lipsită de semnificaţii. Înţelegeţi cum vreţi acest lucru.*

— Aveţi un public bun, aici, la Timişoara?

— *Cu publicul se întîmplă cam în felul următor: de fiecare dată cînd joc, există o parte — foarte variabilă — din acest public, care reacţionează la modul ideal. Foarte rar însă această parte se confundă cu întregul. Sau se confundă, dar atunci în sală sînt destule scaune goale. Ceea ce vă spun nu este în funcţie de aplauze, este cu totul altceva, mi-ar fi greu acum să vă explic. Ar trebui să stăm de vorbă foarte mult, să vorbim iarăşi despre pasiuni, să vă spun din nou că îmi place dramaturgul Paul Chitic şi motto-ul de la „Zăpezile de pe Kilimandjaro"... Ce rost are? Acestea sînt întrebări la care nu se răspunde...*

P. S.

Absolventă, acum trei ani, a Institutului de Artă Teatrală şi Cinematografică „I. L. Caragiale", Dora Chertes este în prezent actriţă la Teatrul de Stat „Matei Millo" din Timişoara. În aceşti trei ani a juct circa 20 de roluri — majoritatea principale — pe scena acestui teatru. Dintre acestea, cele mai importante şi mai recente (recunoscute de ea) sînt cele din „Pygmalion" de B. Shaw, „Omul cel bun din Sîciuan" de Brecht, „A 12-a noapte" de Shakespeare, „Simple coincidenţe" de Paul Everac, „Nu sînt Turnul Eiffel" de Ecaterina Oproiu, „Dactilografii" de Shisgall (spectacol transmis recent şi pe micul ecran).

VERA LUNGU

Marele absent şi ceilalţi...

(Urmare din pag. I)

atît. Turneele teatrale sînt o raritate. Vin din cînd în cînd în noi teatrele din Bacău, Piatra Neamţ, Brăila sau Galaţi, care nu ne-au dezamăgit niciodată dar am vrea să mai vedem şi alte colective teatrale. Se pare că undeva, cineva are o părere ciudată despre profilul spectacolelor destinate provinciei: ansambluri de muzică populară (care toate au în linii mari cam acelaşi repertoriu) şi de muzică uşoară. Trebuie să se ştie însă că şi noi dorim să avem acces la o artă de problematică, vrem şi noi un repertoriu bogat atît tematic cît şi de gen căci numai cu cîntece lăutăreşti sau yé-yé nu se poate face viaţă spirituală. Şi mai există uneori o prejudecată a spectacolelor cu care vin teatrele în turneu la noi: aleg piese lejere, comedioare, operete sau spectacole de estradă. Desigur, ne plac şi acestea dar, repet, spectatorul anului 1967 nu se poate mulţumi numai cu atît, chiar şi pentru simplul motiv că micul ecran i-a deschis apetitul şi doreşte să vadă pe scena oraşului său şi ceva din marele repertoriu teatral al lumii. Mă întreb de ce organizatorii vieţii spirituale consideră vara o vacanţă a culturii? Avem o excelentă sală-grădină care şomează. Ultimul spectacol pe care l-am văzut a fost în urmă cu trei luni (estrada gălăţeană).

Actualul sistem al organizării vieţii culturale are deficienţe. Acţionează paralel sistemul aşezămintelor culturale şi sindicatele (prin întreprinderi). Întreprinderile au salariaţi care pe lîngă meseria de bază sînt fie dansatori, instrumentişti sau declamatori dar acestora nu li se permite activitatea pe scena casei de cultură".

EMANOIL TRIANDAFIL, — metodist, casa de cultură: „Tineretul — se ştie — doreşte să danseze. Oare acest lucru nu l-au ştiut şi proiectanţii caselor de cultură? S-au gîndit la toate, numai la locul în care ar fi trebuit ca tinerii să danseze — nu. Aşa se face că serile de dans le organizăm nu la sediul casei de cultură, o clădire imensă, care a costat mulţi bani, ci în localul unei... ospătării. Şi pentru că a venit vorba de baza materială vreu să-mi spun „oful"! O casă de cultură trebuie să dispună de mijloace moderne pentru influenţarea publicului. Este adeseori nevoie de o staţie de amplificare, microfon, difuzoare, magnetofon. Ca să putem cumpăra un magnetofon cu banii pe care îi avem destinaţi ne trebuie însă aprobarea scrisă a Ministerului Comerţului. Staţia de amplificare care costă în jur de 6 000 lei nu poate fi cumpărată decît dacă o tai în bucăţi cu ferăstrăul căci banca nu ne aprobă cumpărarea unor obiecte ce intră în dotarea casei de cultură decît dacă au valoarea sub 2 500 lei".

GEORGETA VRÎNCEANU — (21 ani — salariată O.C.L.): „Ultimul spectacol teatral în oraş a fost „Act veneţian" jucat de brăileni în luna mai. Cînd vin turneele O.S.T.A. nu ne prea grăbim. Se pare că aceştia vin cu concepţia că aici e un tîrg şi ce atare... Cu filmele se repetă aceeaşi situaţie: „Falstaff", rulat în urmă cu un an în Bucureşti, şi despre care am citit că este un film foarte bun, n-a ajuns nici acum la noi".

VIOREL CHIETREANU — (student, Institutul de limbi străine, aflat în vacanţă): „Cred că viaţa spirituală a oraşului se poate dezvolta dacă sînt folosite pe deplin mijloacele de care acesta dispune printre care se află televiziunea, radioul, presa, biblioteca, filmul. Ar trebui însă ca cineva să se gîndească la tinerii care neavînd ce face, execută zilnic 50—60 ture pe spaţiul de 200 m al străzii principale şi apoi pleacă acasă resemnaţi, să se culce. Le-ar trebui un club, un loc în care să poată juca tenis de masă, să facă sport sau să se organizeze excursii în minunatele împrejurimi ale oraşului".

I. MÎNECUŢĂ — (secretar al Comitetului U.T.C. oraş Tg. Ocna): „Ceea ce îngreunează viaţa spirituală a oraşului de provincie este lipsa de colaborare a factorilor care organizează viaţa culturală. Cînd este vorba de făcut ceva, ne adunăm cei de la U.T.C., cei de la sindicate, cei de la casele de cultură etc. Se dau sarcinile dar pînă la urmă nu ştim cum se face că pe drum răspunderile se înjumătăţesc. Aşa a fost şi cu recentul carnaval. Formaţiile artistice sînt fărîmiţate, ici 10 inşi, dincolo 5. Noi nu avem în oraş mari unităţi industriale care să poată organiza singure formaţii de ţinută. Normal ar fi ca într-un oraş mic ca al nostru forţele artistice să poată fi concentrate pentru activitate la casa de cultură.

În discuţiile purtate cu tinerii din Tg. Ocna, revenea ca un leit-motiv dorinţa: „Ei, de-am avea şi noi, în provincie, o stagiune permanentă...!" Pare ceva nerealizabil? Numai în aparenţă. Ce ar împiedica O.S.T.A., marele absent al vieţii culturale, să preia această sarcină? Toate teatrele din ţară au în plan turnee. Lipseşte numai coordonatorul acestor deplasări. Cu ajutorul secţiilor culturale ale regiunilor s-ar putea alcătui un plan riguros de deplasare a tuturor forţelor teatrale, astfel ca „stagiunea permanentă" a oraşului de provincie, bazată pe planificarea turneelor, să nu mai fie o dorinţă ci o realitate.

Căci ceva trebuie făcut în această privinţă, pentru a nu mai avea în faţă tabloul, totuşi sărac, al panourilor de afişaj pe care în ziua aceea de vară cînd am fost la Tg. Ocna nu se odihnea decît afişul filmului săptămînii şi resturile a ceea ce va fi fost cîndva afişul Circului de stat din care nu se mai putea citi decît că a adus cu mari sacrificii tigrii, lei, leoparzi şi pisici savante.

...îrg la Neculele"

...OIEŞTI (de la ...ondentul nos...

... de a IV-a e... a festivalului ...lclor care se ...sfăşura în zi...iitoare pe li... Mărţi Ne... stîrnit mult ... şi în rîndul ...rilor ansam... folcloric al ...ii Ploieşti.

...ra pregătiri...ntru această ...antă întrece... frumuseţe a cîntecului, dansului şi portului popular e concretizată aici la Ploieşti, prin punerea în scenă de către ansamblul amintit a spectacolului muzical-coregrafic „Tîrg la Neculele".

Examenul de verificare dat în faţa unui numeros public ploieştean pe scena Teatrului de stat din localitate a fost trecut cu succes.

Amintire din excursie — *Foto: C. CONSTANTIN*

scrisoare săptămînă

...e Mioara Cremene

CĂTRE UN TÎNĂR BLAZAT

...gă prietene Marin T.,

...pare că acum 7 000 de ani, cineva, ...et-filozof de prin părţile Indiei, se ...a că în poezie nu se mai poate ... nimic nou. El era deci ca şi dum...in scrisoarea pe care mi-ai trimis-o, ...cu cîteva mii de ani în urmă, ... şi trist. Omenirea n-a ţinut sea... părerea lui: iată, a trecut atîta ... şi continuăm să scriem poezie! ...că eşti convins, nici unul dintre ...nu ar face-o, dacă nu ar avea sen...ă în orişicare carte — sau hai să-ţi ..., măcar într-una! — există ceva ... s-a mai spus, inedit, nou. Dum...se pare, consideri că e o iluzie — ...n de vorbă, oare ai dreptate?

...e nu te aşteptai să iau atît de în... rîndurile trimise. Îmi face însă ... să stau de vorbă cu ceea ce eşti: ...ăr deştept. Cu toate că, pe de altă ... scrisoarea m-a surprins mai puţin ...i putea crede, există în ea o nuanţă ...i este cunoscută. „Ştiu că o să con...i afirmaţiile mele ca făcînd parte dintr-un teribilism al vîrstei şi n-o să le acordaţi o prea mare importanţă..." (spui dumneata).

În rest însă, îţi acord dreptul să te îndoieşti şi să negi — nu e nimic grav în asta. E un lucru firesc — nu te supăra — al vîrstei dumitale. Detest tinerii care acceptă sentinţele gata mestecate şi care nu se simt tentaţi să desfacă rotiţele şi şuruburile universului spre a le privi mai îndeaproape — exact cum se întîmpla nu chiar demult cu trenul mecanic, în sincera intenţie de a pune totul la loc, ba chiar afirmînd că va merge „mai bine". Cei ce nu au făcut asta la vremea lor, adică în copilărie, cei ce s-au jucat întotdeauna cuminţi cu obiecte intacte venite din fabrică, cei ce nu au simţit o irezistibilă chemare spre măruntaiele misterioase şi discret acoperite ale unei maşini minuscule, sau ale unui tren, au dovedit din vreme un regretabil talent: ei pot fi numiţi în linişte „nişte birocraţi timpurii".

Nu mai puţin e însă adevărat că ştiinţa de a construi jucării mecanice serioase, nu aparţine celor care le desfac. Cred că, oricît ai vrea să negi, e un adevăr cu care vei fi de acord cu mine.

„Ştiu că o să consideraţi afirmaţiile mele ca făcînd parte dintr-un teribilism al vîrstei şi n-o să le acordaţi prea mare importanţă, după cum de altfel nu o fac nici eu. Nu-mi acord măcar mie prea mare importanţă, dacă aş face-o, aş scrie versuri, ştiu însă că acesta e un domeniu în care nu se mai poate face nimic nou..." — sînt vorbe care îţi aparţin. Şi continui: „...Nu spun toate acestea fiindcă aş aştepta cine ştie ce sfaturi... Pur şi simplu, poate vă interesează părerile sincere ale unui tînăr care nu întreabă...".

Degeaba, stimate prietene Marin! Întrebările — vrînd, nevrînd — tot sînt conţinute în scrisoare. Să urmărim discuţia începută. Fără îndoială, bătrînul filozof (sau poate tînăr!), în orice caz din Orient, o fi avut el la îndemînă anume, biblioteci, ceva documentare, care acuma, după 7 000 de ani, nouă ne scapă: o fi avut ceva dreptate... Aceasta, pur şi simplu pentru că poezia e atît de veche, atît de bătrînă (abia dacă e ulterioară apariţiei fiinţei raţionale), încît astăzi, la depărtarea noastră în timp, care face distanţele mici să se confunde, putem spune că are vîrsta omenirii. De aceea, fireşte, nu putem pretinde că o avem, toată, în bibliotecile noastre. Ele, bietele, sînt nespus de sărace: conţin numai cu aproximaţie ceea ce s-a scris mai important în ultimele secole, foarte puţin din ceea ce a fost înaintea civilizaţiei noastre — şi abia dacă ne putem face o idee vagă despre ceva din care doar un palid fragment s-a pierdut, atunci cînd a ars biblioteca de la Alexandria. Ce a ars înainte? Ce s-a spart? Cît s-a pierdut? Cît s-a uitat fiindcă n-a fost niciodată scris — ci numai spus?...

Nu putem şti! Mult — e ceea ce sîntem obligaţi să afirmăm. Poezia e imensă (proza nu e decît un frate foarte tînăr al ei; romanul cu mult mai recent). Poezia e imensă, noi nu-i cunoaştem decît o parte, bătrînul filozof alta; e de crezut că ea a abordat infinite teme, a luat nenumărate atitudini, a folosit toate formele. Poezia e atît de imensă încît se poate aproape spune că în interiorul ei există întreg universul, subiect cu subiect tot universul cognoscibil, la limitele noastre de azi şi dincolo de ele.

Dar dacă lucrul acesta este adevărat, ce-i mai rămîne poetului de făcut? Ce lipseşte din acest univers şi va lipsi întotdeauna încă? Ce mai poate spune, sau pretinde că spune nou, oricare dintre noi?... Lipsim tocmai noi, lipseşte fiecare, lipseşte acea nuanţă personală care adaugă şi îmbogăţeşte cu un detaliu — dar detaliul devine foarte important! Sincer, autentic, netrădîndu-se pe sine însuşi (şi modest totodată în faţa perspectivei!), poetul de azi va fi şi cel de mîine, rămîne permanent, iar pentru cititori — el, este singurul lucru surprinzător. Acest detaliu, personalitatea noastră a fiecăruia, stîrneşte curiozitatea şi — exprimat — rămîne în lume...

Cineva, poate un scriitor ştiinţifico-fantastic, făcea o supoziţie. El spunea că un univers în miniatură, construit în laborator, n-ar fi, ca ipoteză, un lucru imposibil. Dar dacă noi am realiza o astfel de machetă, atunci, am fi obligaţi să punem în ea un alt laborator mai mic în care s-ar afla o infimă machetă cuprinzînd un univers mărunt şi un alt laborator... şi aşa mai departe...

Cel mai important e, însă, că pentru noi, oamenii, presupunînd că ne-am afla în cea mai mare dintre machete, acel punct infim, ultim şi îndepărtat, n-ar fi indiferent! Oricît am şti că nu e decît o reproducere, acel interior minuscul şi misterios ni s-ar părea atrăgător şi el ar fi chiar deosebit, pentru că nu e identic cu cel mare ci doar o reproducere infimă a sa în interiorul căreia procesele se produc mult mai subtil. E limpede că fiecare dintre noi sîntem un astfel de laborator şi nimeni nu ne va putea convinge că e suficient să cunoşti marea machetă, spre a ne putea cunoaşte pe noi.

Spun asta, între altele, ca să-ţi explic de ce, contribuţia fiecăruia dintre noi e importantă... Şi de ce e bine să răspunzi serios la întrebări, mai ales la cele tinere, chiar cînd sînt formulate imprecis.

În rest, eu una, nici nu te sfătuiesc să faci poezie, mai ales dacă nu crezi că în interiorul ei ai putea pune ceva nou. Totul e ca în orişice faci, să nu uiţi nuanţa personală!

AZI ACTUALITATEA

Expoziția de artă decorativă — Sandra Slătineanu

Expoziția Sandrei Slătineanu, este dintruinceput vitregită prin găzduirea în Pavilionul Herăstrău. „Exilul lacustru" a avut însă și o parte profitabilă pentru artistă care s-a bucurat de spațiul larg oferit de acest pavilion pentru expunerea originalelor sale obiecte de artă decorativă — panouri, draperii, fete de masă, seturi — fiecare dintre ele apte să stea cu cinste la loc de tablou. Lucrate pe simplă pînză de decor, exponatele Sandrei Slătineanu se impun, de la prima vedere, prin măiestria stilizării elementului folcloric din obiectele de uz cotidian rural. Artista, aparținînd familiei cunoscutului colecționar Slătineanu, elevă a lui Steriadi și Iuca, a îmbinat tradiționala dragoste a familiei sale pentru arta populară cu instrucția de pictor și gravor, realizînd o îmbutită simbioză.

Motivele fetelor de masă țărănești, sau ale panourilor cu teme de basm sînt inspirat simplificate prin contururile nervoase, sugestive, moderne; dar inovația cea mai interesantă a Sandrei Slătineanu constă mai ales în obținerea strălucirii pe care vrea s-o acorde culorii prin suprapunerea broderiei cu arnici.

„Cocoșul negru" din poveste e conturat și înfățișat energic, la prestanța de desen adăugîndu-se însă efectul pregnant al penelor brodate, devenite astfel mindru — strălucitoare așa cum se cuvine să aibă orice cocos tanțos care se respectă. „Caprele invidioase", afurisit feminine, evident pline de nedreaptă pizmă pe o surată — ele fiind îmbrăcate destul de bogat — sînt impodobite, tocmai pentru a le sublinia opulența cu arnici auriu, sau firișii mătăsoase. „Pasărea albă" trece pe un cer intens albastru, spart de un astru, care pentru a străluci incendiar, vangohian e brodat cu fir de mătase galben aprins. „Capra cu trei iezi", sau „Capra veselă", realizate tot în această manieră, cîntă prin sublinierea tentei de broderie — subsidiară cantitativ — expresie și umor. Căci una din însușirile artistei — în afara vivacității liniei — e voioșia, cîntarea prilejurilor de veselie în majoritatea panourilor sale: cocoșii care se înfruntă caraghios de gravi, caprele năstrușnice și călușii năzdrăvani, florile și păsările din poveste. De fapt, caprele sînt o variantă a poveștii populare cu iezi, iar caii în goană aprigă, ori paserile mălaxtre anunță preferințe pentru subiectele din basmele cu Feți Frumoși de la sat, preferință evidentă în multe lucrări ale Sandrei Slătineanu.

Temele panourilor sale, (unele amintind atmosfera de vis a cărților le poveți), umorul, ironia subtilă, spiritul fin de observație, te-ar face să părăsești expoziția doar zîmbind inseninat și afectuos amuzat, dacă n-ar fi admirația reală pentru autentica artă desfășurată în fiecare lucrare și pentru iscusita știință a îmbinării acestei arte cu inspirate modalități folclorice.

VIORICA TĂNĂSESCU

Expoziția la Oradea

La Oradea s-a deschis expoziția „Organizarea științifică a producției și a muncii în industria regiunii Crișana". Panouri, schițe, machete, grafice înfățișează măsurile luate de întreprinderi pentru ridicarea nivelului tehnic și calitativ al producției, folosirea rațională a suprafețelor de producție și utilajelor, în vederea sporirii continue a eficienței întregii activități economice. Calculele economiștilor estimează că producția ce se va obține peste plan pînă în 1970, ca urmare a aplicării măsurilor de organizare științifică a producției și a muncii, se va ridica la peste 1,8 miliarde lei, iar beneficiile suplimentare, peste cele planificate, vor depăși la finele cincinalului 530 milioane de lei.

(Agerpres)

Pe plajă la Eforie Nord

SPORT • SPORT

AZI, PE STADIOANE

FOTBAL

Campionatul categoriei „A" la fotbal programează astăzi pe stadionul „23 August" primul cuplaj interbucureștean. La ora 14,30 se va desfășura meciul Steaua — Rapid, iar în continuare spectatorii vor putea urmări partida dintre echipele Dinamo și Progresul.

HANDBAL

Astăzi începe cel de-al X-lea campionat de handbal al țării. În Capitală, etapa inaugurală programează următoarele partide: Stadionul Tineretului (cu începere de la ora 9,00): Politehnica București — Cauciucul orașul Gh. Gheorghiu-Dej (masc. categ. B); Confecția București — Constructorul Timișoara (fem. categ. A); Universitatea București — Rulmentul Brașov (fem. categ. A); Școala Sportivă 2 București — Școala Sportivă Ploiești (fem. categ. B); Stadionul Giulești (de la ora 15,15): Rapid București — A.S.A. Ploiești (masc. categ. B); Rapid București — Progresul București (fem. categ. A); Steaua București — Dinamo Brașov (masc. categ. A).

RUGBI

Prima etapă a returului campionatului republican de rugbi programează astăzi pe terenul Parcul Copilului din Capitală un interesant cuplaj. La ora 9,00 se vor întîlni formațiile Steaua și Rapid, iar în continuare Grivița Roșie va primi replica echipei Progresul București.

(Agerpres)

Turneul internațional de box

• La startul întrecerii, 60 de boxeri din 6 țări. • Galele vor avea loc pe Stadionul Republicii. • Antrenorii români: „Băieții sînt în formă!"

Între 3 și 9 septembrie, Bucureștiul este gazda Turneului internațional de box al armatelor prietene, la care și-au confirmat participarea 60 de boxeri din Cehoslovacia, R.P.D. Coreeană, R.D. Germană, Ungaria, Uniunea Sovietică și, bineînțeles, România. „Mănuși" de bună reputație internațională, ca Agheev (U.R.S.S., campion european în acest an la Roma), Ianoș Kajdi (Ungaria, campion european în anul 1963), Kim Ing Sin și Kin u Fir (R.P.D. Coreeană), Sakozy Joa (R.S. Cehoslovacă), Liman Dieter (R.D. Germană), toți multipli campioni ai țărilor respective, vor lupta cu ardoare pentru a intra în posesia centurilor celor 10 categorii împreună cu mulți alți tineri pugiliști talentați dornici de afirmare.

Boxerii noștri s-au pregătit cu asiduitate sub conducerea antrenorilor Ion Chiriac și Marcu Spakov. De seriozitatea cu care privesc apropiatul turneu ne-am convins cu prilejul unei vizite făcute la clubul „Steaua", unde am asistat la cîteva antrenamente.

Reuniunile, în număr de 5, vor avea loc pe Stadionul Republicii, în fiecare seară cu începere de la orele 19, afară de cea de astăzi, programată dimineața la ora 10. Clubul Steaua nu va avea reprezentanți la categoriile semimijlocie și grea, în schimb va prezenta cîte doi boxeri la categoriile muscă (Ciucă și Grujescu) și pană (Gorea și Simion).

Care sînt șansele reprezentanților noștri? La această întrebare se răspunde antrenorul **Ion Chiriac: „Ne-am pregătit cu intensitate pentru acest turneu, care se anunță destul de dificil. Sovieticii și coreenii deținătorii, după părerea mea, cele mai puternice garanturi. Sperăm într-o comportare frumoasă. În general, toți băieții manifestă o formă bună. Am convingerea că vor face totul pentru a apăra cu cinste culorile clubului nostru".** Opinia celuilalt antrenor al steliștilor, **Marcu Spakov**, este, în linii mari, aceeași. În plus, el ne-a declarat: **„În campionatele individuale din acest an, unii dintre elevii pe care-i antrenăm nu au avut o comportare la nivelul posibilităților cunoscute. Apropiatul turneu internațional le oferă, însă, un bun prilej de a-și demonstra valoarea reală, mai ales că ei vor evolua în compania selectă a unor boxeri reputați de peste hotare".** Am discutat și cu campionul nostru, **Gh. Chivăr.** Talentatul boxer militar are ocazia să se revanșeze în fața campionului european Agheev, care l-a învins anul trecut la Budapesta. Deși, în general Chivăr este reținut în declarații, ne-a mărturisit: **„Vei lupta pentru victorie. De partea cui va fi succesul? Nu știu! Vom vedea pe ring!".**

În încheiere, să amintim că unii dintre boxerii militari care au cam rămas datori publicului bucureștean (Tudose Voicu, Simion Aurel, Stumph Horst) pot confirma la acest turneu, prin evoluții de bună calitate, adevărata lor valoare.

T. POGOCEANU

MONDIALELE DE LUPTE

Pe cele trei saltele instalate la patinoarul 23 August din Capitală s-au desfășurat vineri și sîmbătă preliminariile și semifinalele celei de a 16-a ediții a Campionatelor mondiale de lupte greco-romane.

Disputele au fost atractive spectaculoase.

Reprezentanții țării noastre s-au prezentat încă din primul tur remarcabil. Nicolae Martinescu și Constantin Busoiu, apoi Ion Țăranu, Ion Baciu, Simion Popescu ca și ceilalți luptători români au obținut victorii aplaudate de publicul spectator.

În fotografie: tînărul nostru reprezentant Ion Enache (20 de ani) în timpul unei acțiuni în meciul cu polonezul T. Kachel.

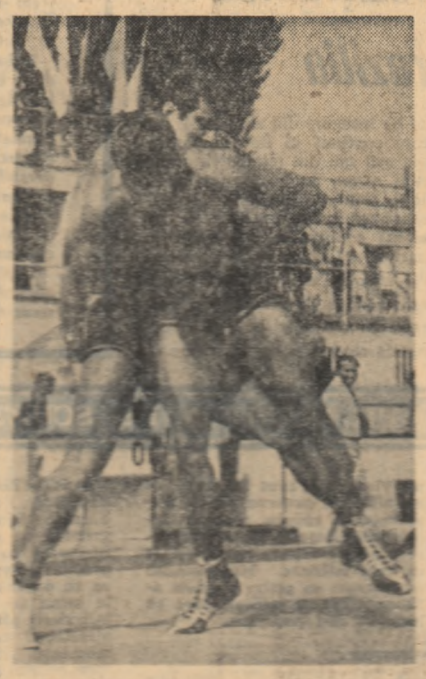

BLITZ

„Igiena este mama sănătății"

Oricare din noi își amintește că atunci cînd eram mici, mamele nu ne dădeau voie să ne așezăm la masă pînă nu ne spălam pe mîini. Mai tîrziu, mi se pare prin clasa I — încă-țătoarea ne spunea: „Igiena este mama sănătății". Această zicală e destul de veche dar încă actuală.

Din păcate, unii o uită. Dovada este și imaginea de mai sus. Lăzile pe care le vedeți sînt pentru pîine, adică pînă mai acum cîteva minute în ele au fost: franzelițe, chifle, pîine intermediară etc. Mîine ele vor fi din nou pline cu aceleași produse. Cazanele de alături sînt pentru gunoi. În ele a fost, este și va fi gunoi, care gunoi — toată lumea știe — conține și microbi. Prin „grija" gestionarului de la centrul de pîine nr. 275 din str. Popișteanu 8 din Capitală, lăzile pentru pîine și cazanele pentru gunoi foc „casă bună".

N. GHEORGHE
Foto: T. DUMITRESCU

ÎN CABINETUL DIRECTORULUI DE LICEU

(Urmare din pag. I)

stabilit pentru promoția care și-a început anul trecut studiile obiective didactico-educative pe care să le realizăm în cei 4 ani pe care îi petrec elevii în liceu. Ar fi poate obositor să le numesc pe toate; am să mă refer la modul în care am particularizat un obiectiv pe care îl veți întîlni în planul oricărei școli: formarea și dezvoltarea capacității de muncă independentă a elevilor. În legătură cu aceasta ne-am propus ca la absolvirea liceului elevii să aibă format un stil de lucru apropiat de cel universitar. Sună frumos acest țel, dar nu este simplu de realizat pentru că înseamnă să-i obișnuim pe elevi să lucreze cu manualul și dicționarele, să conspecteze și să fișeze, să cerceteze o bibliografie și mai tîrziu să o alcătuiască chiar. Am început cu lucruri aparent mărunte: în clase s-a citit un text care a fost conspectat. După conspect s-au alcătuit rezumate care au fost comentate de profesori, analizate pe rînd cu întreaga clasă. A fost un prim pas la nivelul clasei a IX-a, completat, firește, cu recomandații individuale de lucru, cu indicații de lectură, cu discuții repetate despre modul în care încată...

— În același scop — a completat tovarășa Cosma — noi folosim și cabinetele din școală — de matematică, limba română etc. Le-am dotat și le înzestrăm în continuare, astfel încît să dispună de un complex material didactic, de o bibliografie bogată și la zi cu noutățile. Urmărim să-i oferim elevului, în aceste cabinete, o ambianță propice studiului, nu numai din punct de vedere psihologic, ci și material, care să-l stimuleze să cerceteze, să se informeze în domeniul care-l interesează în mod deosebit. Tot aici profesorii de specialitate oferă consultații — formă superioară de îndrumare a studiului — mai aproape de sistemul de muncă universitar decît de cel școlăresc.

Astfel conceput, planul de muncă al școlii, mai interesant decît o înșiruire de activități dispuse calendaristic, mai mult sau mai puțin întîmplător, oferă cu adevărat o perspectivă în munca instructiv-educativă. Dar oferă și cadrelor didactice un cîmp fertil de studiu și cercetare, de verificare a observațiilor adunate, de corectarea și perfecționarea propriilor metode de muncă. În rîndurile de față am reprodus un singur obiectiv al planului de muncă pentru a putea ilustra o idee care merită a fi ridicată la rang de principiu: știind că elevul va petrece în liceu patru ani hotărîtori pentru întreaga sa evoluție școala poate concepe un complex de măsuri, de instruire și educare, gradate potrivit cu vîrsta, cunoștințele și individualitatea sa, astfel încît la capătul anilor de școală investițiile făcute să aducă, ceea ce pe plan economic se numesc maximum de beneficii. Un asemenea program ar obliga conducerile școlilor să țină seama de nenumărate alte aspecte cu adînci implicații în asigurarea reușitei măsurilor propuse, cum ar fi stabilitatea profesorilor la clase, continuitate în munca diriginților și altele.

În strînsă legătură cu planul de muncă, interlocutorii noștri s-au referit la orar, care se întocmește tot în aceste zile, urmînd să fie definitivat imediat după începerea cursurilor.

— Evident, respectarea cerințelor pedagogice care stau la baza orarului cade în sarcina conducerii școlii — a fost de părere tovarășul Uto. *Dar întîmpinăm destule greutăți din pricina cîtorva obiecte a căror programare ne obligă uneori să încălcăm cerințele pedagogice. Iată un exemplu: planificarea orelor de limbi străine la clasele a X-a. Împărțirea pe secțiile umană și reală ar fi foarte simplă dacă n-ar trebui să ținem seama și de limbile străine pe care le studiază elevii. Pentru că acum, în aceeași clasă avem elevi care studiază rusa, alții franceza, unii engleza și alții germana. La orele de limbi străine trebuie să cuplăm elevii din mai multe clase, creindu-se astfel grupuri mai numeroase decît sălile de care dispunem. În această situație orarul nu mai poate fi alcătuit în interesul elevilor, ci după posibilitățile pe care le avem. Cred că Ministerul Învățămîntului, ținînd seama de aceste greutăți obiective, ar putea reglementa studiul limbilor străine, limitînd numărul acestora pe liceu, astfel încît într-o școală să se studieze două, maximum trei limbi străine. Dacă unii elevi au preferințe pentru o anumită limbă străină se vor înscrie la liceul în care se învață limba respectivă.*

...Planuri de muncă, orare, tematici și bibliografii pentru orele de dirigenție, programe — iată termenii care abundă în limbajul diurn al slujitorilor școlii. Este dovada cea mai elocventă a grijii cu care se pregătesc să-i întîmpine pe elevi, este semnul cel mai vizibil că 15 septembrie e aproape.

În largul oceanului

În dreptul coastelor Angolei, mineralierul românesc „Carpați", aflat în drum spre Japonia, a recepționat prin radio semnalul marinăresc „Om accidentat la bord". Comandantul navei, Nicolae Ștefănescu, a ordonat imediat reperarea vasului străin care cerea ajutor. Era vorba de petrolierul „Sansinena", sub pavilion liberian, fără medic la bord, pe care un marinar se accidentase grav. Medicul navei românești, Mihai Pușcălău, a dat bolnavului îngrijirile necesare. După 6 ore de îngrijire, bolnavul era în afară de pericol. Mineralierul „Carpați" și-a reluat călătoria. Comandantul și echipajul navei liberiene au transmis prin radio călduroase mulțumiri echipajului vasului românesc.

(Agerpres)

SECURITATEA MUNCII

(Urmare din pag. I)

dori pentru protecția muncii, fără ca o dată cu ele să prezinte și soluții concrete de utilizarea lor. Edificator în acest sens mi se pare exemplul Direcției generale utilaj petrolier și minier care a alocat 2,5 milioane pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă din secția de turnătorie a Uzinei „Independența" Sibiu. Numai că o dată cu banii nu a prezentat și o soluție definitivă de schimbare a situației. Stadiul tehnico-economic elaborat de Institutul de proiectare pentru industria constructoare de mașini abordează două variante, dar nici unul nu garantează asigurarea unor condiții normale de muncă. Pînă se va găsi soluția definitivă, lucrurile rămîn la fel, iar banii stau imobilizați. Ceea ce este la fel de supărător e faptul că în alte cazuri înseși conducerile întreprinderilor la care sînt planificate a se realiza numeroase lucrări de protecția muncii contribuie la întîrzierea creării condițiilor optime de lucru. Noxele de la atelierul de tratament termic, transportul pieselor grele și evacuarea spanului sînt tot atîtea pericole de accidentare pentru secția racorduri a Uzinei de utilaj petrolier-Tîrgoviște.

În repetate rînduri, s-a insistat asupra necesității rezolvării lor; cu toate acestea, lucrurile se amînă de la o zi la alta, răspunsul „e în studiu", constituind o scuză a pasivității pentru o serie de întreprinderi, dintre care cităm Combinatul chimic Borzești, Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, pentru care neutralizarea apelor reziduale reprezintă alt capitol nerezolvat încă.

O altă deficiență a conducerii întreprinderilor care facilitează cu bună știință posibilitatea apariției accidentelor o constituie formala cercetare a cauzelor care le produc. Am găsit cazuri în care, cercetarea era efectuată de către persoane care nu erau desemnate de conducătorul unității (un exemplu recent a fost la Combinatul siderurgic Hunedoara) sau se efectuează chiar de către persoanele care aveau datoria să asigure și să vegheze la respectarea măsurilor de protecție a muncii (cum s-a întîmplat la Uzina chimică Turda). Și atunci nu e de mirare faptul că cercetarea este redusă la un simplu act de circumstanță, că din ea nu se pot trage învățăminte pentru evitarea accidentelor avînd aceeași provenință. Organele de anchetă, conducerile întreprinderilor au datoria să stabilească întregul complex de situații și condiții care le-au generat, să stabilească precis răspunderile, pentru a elimina perspectiva repetabilității situațiilor neplăcute. De asemenea, trebuie să se dea o mai mare atenție pregătirii oamenilor care răspund de acest compartiment în cadrul întreprinderii, instructajele fiind obligatorii, să capete semnificația unui act de înaltă răspundere, corespunzător cu dimensiunile sale reale.

Este necesar să se înțeleagă de către toți factorii că protecția muncii este o parte integrantă a procesului de producție și că nu poate fi tratată decît în strînsă legătură cu aceasta. Motiv pentru care beneficiarul, constructorul, furnizorul tutelare au datoria să conlucreze pentru a crea condițiile cele mai bune de lucru oamenilor muncii. Altfel, se ajunge la situația „pasării" responsabilităților, a formării unui întreg „lanț al slăbiciunilor" cu efecte negative asupra climatului locurilor de muncă și, din păcate, cu consecințe păgubitoare pentru producție.

Tinerii, prezenți în toate sectoarele de activitate din economia noastră, au sarcina să privească tehnica securității muncii drept un capitol organic încadrat în preocupările lor de zi cu zi. A te feri pe tine de accident, a preveni prin orice mijloace accidentarea celor din jurul tău — iată un semnal care trebuie să rămînă permanent treaz în conștiința fiecăruia.

CINEMA • RADIO • TELEVIZIUNE

AGONIE ȘI EXTAZ — film pentru ecran panoramic: rulează la Patria (orele 15; 18; 21).

CUM SĂ FURI UN MILION — cinemascop rulează la: Republica (orele 8; 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,30). Circul de Stat (orele 10,30; 15,30; 18,15; 21).

PRIZONIERA DIN CAUCAZ rulează la: Luceafărul (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30). Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

UNDE ESTE AL III-LEA REGE rulează la: Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

SĂ-MI FACEȚI UNA CA ASTA! rulează la: Capitol (orele 9,30; 12; 15; 18; 20,30). Feroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Excelsior (orele 9,45; 12,30; 15; 17,30; 20). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

SPARTACUS — ambele serii, cinemascop rulează la: București (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15).

COMISARUL X — cinemascop, rulează la Giulești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30). Arta (orele 15,30; 18; 20,30).

DRAGOSTEA MEA rulează la: Union (orele 15,30; 18; 20,30). Buzești (orele 15,30; 18).

CU BĂRBAȚII E O ALTĂ POVEȘTE rulează la: Central (orele 9,30; 12,15; 15; 18; 20,45).

CANALIILE rulează la: Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45). **Program pentru copii** orele 9—10: Tomis (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19). Miorița (orele 15,15; 18; 20,45).

ESCAPADA; FUGA DUSKAI; GIRAFA; 450 DE ANI DE LA TÎRNOSIREA MINĂSTIRII CURTEA DE ARGEȘ rulează la: Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

PENTRU UN PUMN DE DOLARI — cinemascop, rulează la: Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30).

JANDARMUL DIN SAINT TROPEZ și JANDARMUL LA NEW YORK — cinemascop, rulează la: Dacia (orele 7,45—19, în continuare).

CHEMAȚI-L PE MARTIN rulează la: Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).

UN HECTAR DE CER rulează la: Grivița (orele 9,30; 12,15; 15,15; 18; 20,45). Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21).

PANTERA NEAGRĂ — cinemascop, rulează la: Bucegi (orele 16; 18,15; 20,30). Popular (orele 20,30).

CĂLĂTORIE FANTASTICĂ — cinemascop, rulează la: Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Rahova (orele 15,30; 18).

EROUL DE LA CONG LY rulează la: Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

LUPOAICA — cinemascop, rulează la: Unirea (orele 16; 18,15).

IERBURI AMARE rulează la: Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

STRAINA rulează la: Vitan (orele 15,30; 18).

CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinemascop, rulează la: Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30). Drumul Sării (orele 17,30; 20). Popular (orele 10; 15; 17,30). Flamura (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30). Lira (orele 15; 18; 21).

CIOCÎRLIA rulează la: Munca (orele 15,30) și **FANFAN LA TULIPE** (orele 17,45; 20).

OMUL PE CARE-L IUBESC — cinemascop, rulează la: Moșilor (orele 15,30; 18).

PERETELE VRĂJITOARELOR — cinemascop, rulează la: Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

PRINTRE VULTURI — cinemascop, rulează la: Colentina (orele 15,30; 18).

PESCARUL DIN LOUISIANA rulează la: Volga (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30).

GRADINI

VULCANUL INTERZIS rulează la: Unirea (orele 20,30). Lira orele 19,45).
CANALIILE rulează la: Tomis (orele 20).
UN SURÎS ÎN PLINĂ VARĂ rulează la: Vitan (orele 20).
DRAGOSTEA MEA rulează la: Buzești (orele 20,30).
COMISARUL X — cinemascop, rulează la: Arta (orele 20).
TITANIC VALS rulează la: Colentina (orele 20,30).
OMUL PE CARE-L IUBESC — cinemascop, rulează la: Moșilor (orele 20).
AM FOST CÎNDVA HOȚ — cinemascop, rulează la: Progresul parc (orele 20).
CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinemascop, rulează la: Aurora (orele 20).
ZORBA GRECUL rulează la: Parcul Herăstrău, (orele 20).
CUM SĂ FURI UN MILION — cinemascop, rulează la: Stadionul Dinamo (orele 19,45).
CĂLĂTORIE FANTASTICĂ — cinemascop, rulează la: Doina (orele 20). Rahova (orele 20).
SPARTACUS — ambele serii, cinemascop, rulează la: Festival (orele 20,45) pasajul Eforie, Arenele Libertății (orele 19,15).
SĂ-MI FACEȚI UNA CA ASTA! rulează la: Capitol (orele 19,30).
PANTERA NEAGRĂ — cinemascop, rulează la: Bucegi (orele 20).

DUMINICĂ 2 SEPTEMBRIE

PROGRAMUL I

13,10 Estrada duminicală; 13,10 Cîntăreți români pe scenele lumii: Traian Grozăvescu; 16,00 Sport și muzică; 19,00 Radio vacanța; (Program realizat de subdirecția Radiodifuziunii Române de pe litoral); 20,30 Teatru scurt: Premiera „Șoseaua" — Schiță radiofonică de Dumitru Solomon; 22,30 Moment poetic. De dragoste: Versuri de George Călinescu; 23,00 Dansați în ritm preferat.

PROGRAMUL II

11,00 Concert interpretat de orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu". Dirijor George Georgescu: uvertura „Egmont" de Beethoven: Simfonia a II-a, în Re major, de Johannes Brahms (înregistrări pe bandă); 14,30 Urida veselă (reluarea emisiunii din 2 septembrie); 15,10 Concurs în instanță: „Cazul Rastignac" (partea I-a); 18,00 Opereta „Pericola" de Offenbach (montaj muzical-ilerar); 19,20 Oameni de seamă: Charles Baudelaire. Scenariu de Marcel Grădinescu; 20,15 Din cele mai frumoase cîntece, cele mai frumoase; 22,30 Concertul nr. 1 în Mi minor pentru pian și orchestră de Chopin. Solist Maurizio Pollini acompaniat de orchestra „Philarmonia" din Londra; dirijor Paul Kletzki.

DUMINICĂ 3 SEPTEMBRIE

9,00 Ora exactă; Cum va fi vremea, astăzi?; 9,02 Gimnastica de înviorare; 9,10 Emisiune pentru copii și tineretul școlar: Aventurile echipajului Val Vîrtej „Taurul înaripat" (reluare); 10,00 Campionatele mondiale de lupte greco-romane. Transmisiune de la Patinoarul „23 August"; 11,30 Emisiune pentru sate: 13,00 Campionatele mondiale de lupte greco-romane; 14,30 Fotbal: Rapid — Steaua (transmisiune de la stadionul „23 August"); 18,30 Magazin 111; 19,30 Telejurnalul de seară. Interpretul preferat: Muzică populară la cererea telespectatorilor; 20,10 Cîntecele Mării. Emisiune muzical-distractivă; 20,35 Film artistic: „Un glonte ajunge". (O producție a studiourilor franceze; 22,10 Melodii de dans (De la festivalul organizat de televiziunea ungară); 22,45 Telejurnalul de noapte; 22,50 Telesport.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

RĂFUIALĂ LA SAIGON

Preludiu la farsa electorală sud-vietnameză

De astă dată, Nguyen Van Thieu, şeful regimului sud-vietnamez şi-a respectat „promisiunile". Aşa cum a declarat în urmă cu o săptămînă, el a început luarea unor masuri represive împotriva a 49 de ofiţeri superiori saigonezi printre care şi şapte generali, acuzaţi de „incapacitate şi corupţie".

Vineri după-amiază, primul dintre inculpaţi, generalul Dang Van Quang, fost comandant al corpului patru de armată şi ministru al planului şi al dezvoltării a compărut în faţa Consiliului generalilor sud-vietnamezi, prezidat de însuşi Nguyen Van Thieu, precum şi de primul ministru Nguyen Cao Ky, dar, pînă în prezent, nu se cunosc încă hotărîrile luate de Consiliu în privinţa sa.

Nu se ştie cît de competent era Dang Vang Quang în cadrul funcţiilor pe care le deţinea, dar se pare că principala sa „vină" o reprezintă faptul că el a devenit în ochii lui Thieu un rival primejdios. După cum apreciază corespondenţii de presă, graba acestuia de a-i judeca pe ofiţeri chiar în ajunul alegerilor prezidenţiale (la care el candidează pentru preşedinţie) nu pare să reprezinte altceva decît dorinţa sa de a nu neglija nici un fel de acţiune pentru a-şi îndepărta rivalii şi a-şi asigura o „victorie deplină" în farsa electorală care se desfăşoară astăzi.

Imediat după reuniunea generalilor, colonelul Pham Van Lieu, fost conducător al poliţiei sud-vietnameze, a fost adus sub escortă în capitală, împreună cu alţi doi ofiţeri subalterni. El a fost acuzat că şi-a manifestat simpatiile faţă de un alt candidat la preşedinţie, Phan Khac Suu, care, după unele surse saigoneze, ar fi şi el reţinut la poliţie, pentru că... şi-ar fi cîştigat prea mulţi adepţi. Or, atît Thieu cît şi Ky au nevoie ca alegerile să decurgă „în linişte" şi fără surprize. Drept care, ei acţionează în consecinţă.

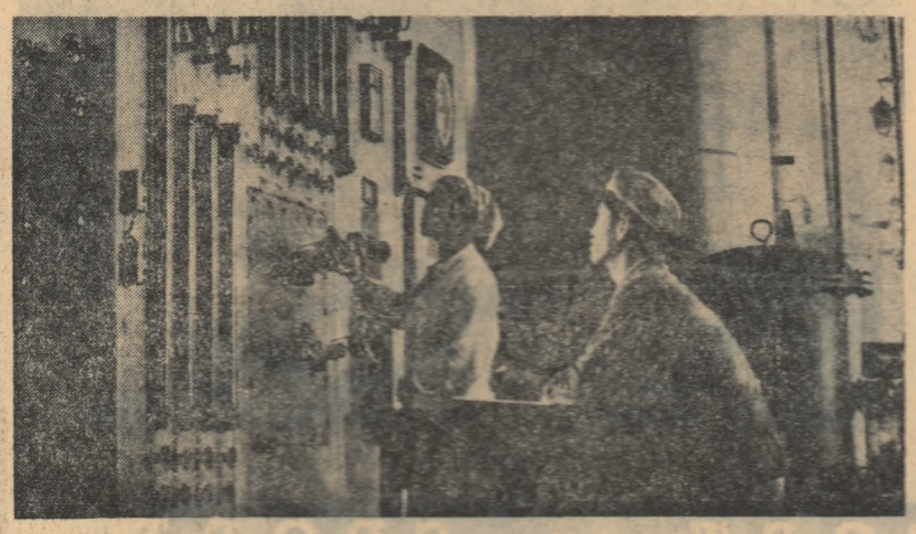

R. P. D. COREEANĂ. Aspect de la Uzina de îngrăşăminte din Tcheungsou

SUEDIA. Începînd cu 3 septembrie, circulaţia îşi schimbă sensul de pe stînga pe dreapta, ca în majoritatea ţărilor Europei. În fotografie: Noile indicatoare învelite în huse pregătite în vederea schimbării sensului

MESAJUL PREŞEDINTELUI MEXICULUI

În mesajul anual adresat Congresului Naţional, preşedintele Mexicului, Gustavo Diaz Ordaz, a enunţat principiile politicii externe a ţării sale.

El a subliniat că Mexicul respectă dreptul inalienabil al fiecărui popor de a-şi alege sistemul social pe care-l doreşte, neintervenţia în treburile interne a altor state şi rezolvarea pe cale paşnică a diferendelor internaţionale. „Noi apărăm cu consecvenţă, a arătat preşedintele, iar în unele cazuri cu preţul unor jertfe grele, principiul neintervenţiei şi vom continua să respectăm acest principiu".

Referindu-se la integrarea economică a ţărilor latino-americane, Gustavo Diaz Ordaz a menţionat că aceasta este o problemă în exclusivitate latino-americană. Avînd în vedere schimbul neechivalent în comerţul dintre ţările Americii Latine şi Statele Unite, preşedintele Mexicului a arătat că „în momentul în care vor fi stabilite într-adevăr relaţii echitabile în comerţul internaţional, atunci vom putea vorbi despre o dezvoltare economică egală a diferitelor zone ale lumii şi despre progres social".

Comitetul special O.N.U. pentru decolonizare a adoptat o rezoluţie care cheamă Marea Britanie şi Spania la reluarea fără întîrziere a convorbirilor privind Gibraltarul „pentru a pune capăt situaţiei de colonie a acestui teritoriu".

Pe de altă parte, Comitetul a respins o rezoluţie britanică care propunea amînarea dezbaterilor pentru o dată ulterioară referendumului care urmează să aibă loc în Gibraltar.

Frontul opoziţionist din Brazilia

Presa braziliană relatează „un fapt îndepărtat" constituirea unui „Front amplu" al opoziţiei faţă de regimul mareşalului Costa e Silva, condus de fostul guvernator al statului Guanabara, Carlos Lacerda. Acest fapt, relatează ziarele, face din Lacerda candidatul unic al forţelor partidelor federale la alegerile prezidenţiale din 1970.

Potrivit ziarelor, frontul de opoziţie grupează forţele dispersate cu începere din anul 1964, dar care continuă să fie controlate din exil sau din reşedinţele unde s-au retras, de foştii preşedinţi Joao Goulart, Juscelino Kubitschek şi Janio Quadros. Se aşteaptă confirmarea oficială din partea lui Goulart şi Quadros faţă de crearea acestui front care este condus de unul din principali lor adversari politici în perioada cînd se aflau la putere.

„Sancţiuni" fără efect

Tonul la Salisbury a căpătat săptămîna aceasta accente dure. „Niciodată — relevă NEUE ZÜRCHER ZEITUNG într-o corespondenţă din capitala sud-rhodesiană — premierul Smith n-a făcut în decursul unei singure săptămîni atîtea remarci intransigente". Miercuri a fost înregistrată una din cele mai categorice respingeri a avansurilor britanice la Saliysbury pentru o nouă rundă de tratative. „Nu avem ce negocia cu Londra" — a spus tăios Ian Smith.

Evident, semnificaţia unor asemenea duritări de limbaj nu poate fi absolutizată. Nu se poate ignora că regimul de la Salisbury are un considerabil interes să nu rupă punţile cu Londra. Este însă demn de relevat faptul că înăsprirea de ton de la Salisbury survine exact în momentul cînd se semnalează unele elemente interesante.

Date publicate joi la New York şi provenind din surse ale O.N.U. indică faptul că „sancţiunile economice" împotriva regimului rasist al lui Smith sînt, aşa cum apreciază NEW YORK TIMES, „foarte aproape de totala ineficienţă". Majoritatea ţărilor care făceau comerţ cu Salisbury şi-au redus foarte puţin sau deloc volumul schimburilor. Cît priveşte principalii parteneri comerciali tradiţionali — Africa de sud, Angola şi Mozambic — şi-au şi intensificat legăturile economice cu Rhodesia de sud. Alte statistici oficiale, publicate recent la Paris din surse ale O.E.C.D., arată că în general exporturile din Europa occidentală spre Rhodesia sînt aproximativ la nivelul celor dinainte de instituirea „sancţiunilor economice" şi numai importurile din Rhodesia marchează o uşoară scădere. Într-un articol foarte documentat şi intitulat sugestiv „Fisurile din plasa sancţiunilor economice", SUNDAY TIMES dezvăluie că importante contingente de mărfuri britanice sînt exportate în Rhodesia de sud prin intermediul-camuflaj al Pretoriei. Publicaţia londoneză, afirmă, de asemenea, că „sondaje precise arată că petrolul soseşte la Salisbury şi Pretoria tinde să devină o alianţă firească.

Fără îndoială că ineficienţa pronunţată a „sancţiunilor economice" şi sprijinul direct al R.S.A. au alimentat „săptămîna durităţii" la Salisbury.

Dincolo de „poziţiile de forţă" pe care şi le arogă Ian Smith, regimul rasist este însă confruntat mereu mai puternic cu o realitate dură: lupta energică, mereu mai activă a majorităţii africane pentru cucerirea libertăţii. Apariţia şi activitatea mereu mai intensă a unităţilor de africani înarmaţi constituie elementul cel mai semnificativ în ultimele desfăşurări ale crizei rhodesiene. Element de natură să aibă consecinţe dintre cele mai profunde asupra destinului dramei poporului Zimbabwe.

EM. RUCĂR

De cîteva ori pe an, un american amabil de 37 de ani descinde într-unul din cele mai elegante hoteluri londoneze. El nu traversează Oceanul pentru o banală distracţie în metropola cu ceaţă şi fum şi nici nu caută acel incognito picant din cartierele rău famate ale oraşului. Dimpotrivă, venirea sa se cere anunţată cu o vîlvă publicitară cît mai zgomotoasă. Căci el este William A. Douglass, unul din conducătorii lui „Carriers Incorporated", prospera societate de comerţ cu inteligenţă.

VÎNĂTOARE DE CREIERE

O dată cu venirea sa, ziarele sînt invadate de anunţuri care oferă cariere strălucite în Statele Unite elitei intelectualităţii engleze: birourile de recrutare şi verificare increazăă din plin, serviciile consulare ale ambasadei americane se aglomerează. La ultima sa vizită, activul voiajor a examinat 1 400 de persoane de înaltă calificare, cărute în plasa tesută cu abilitate de angajaţii publicitari veniţi de peste ocean. Firma d-lui Douglass, a cărei rază de acţiune nu se limitează, desigur, la Anglia, furnizează marilor concerne americane devoratoare de materie cerebrală 25 000 de creiere.

Business-ul lui „Carriers Incorporated" se bazează pe o socoteală destul de simplă: economia S.U.A. are nevoie anual de 75 000 noi ingineri, iar facultăţile americane nu sînt absolvite decît de 45 000; asistenţa medicală solicită în fiecare an 12 000 de medici, iar din institutele de medicină americane nu ies decît 8 000 de absolvenţi. Un debuşeu fenomenal prin urmare. Pentru a compensa această penurie de personal cu înaltă calificare, firma amintită, şi multe altele, au lansat o adevărată vînătoare de creiere în numeroase ţări. Anglia este unul din cele mai pregnante exemple, dar nu singurul. O statistică indică faptul că, cu excepţia Franţei şi Italiei, Europa occidentală pierde în medie 10 la sută din elita sa ştiinţifică şi tehnică în profitul S.U.A. Emigranţii din Anglia sînt de peste două ori mai numeroşi decît cei din Germania occidentală. Pentru a nu extinde comparaţia la Franţa, în care caz raportul ar fi de 1 la 10 Oficialităţile engleze au ascuns că emigraţia „a creat goluri de o gravitate catastrofică în efortul ştiinţific al ţării".

Există o preocupare vădită de a crea şi perfecţiona mijloacele de apărare împotriva braconajului american. Deocamdată, însă, nu se poate remarca vreun progres considerabil. „Drenajul" continuă şi contraofensiva lansată de Anglia în S.U.A. s-a soldat în ultimii 16 ani doar cu recuperarea a 100 de savanţi.

„Imigrarea, dacă este bine administrată, poate fi una din resursele noastre naţionale cele mai mari", spunea secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk. Într-adevăr, recrutarea unor specialişti din străinătate a constituit în anii postbelici o formidabilă afacere.

În orice caz, există anumite cifre incontestabile: 5 la sută din savanţii şi inginerii Americii au fost formaţi în alte ţări, 17 la sută din membrii Academiei de Ştiinţe sînt născuţi sau formaţi în străinătate.

Cert, Europa occidentală plăteşte un tribut greu acestui comerţ cu materie cenuşie. Dar ea nu refulează, ci şi aspiră. Numeroşi specialişti din ţările Asiei şi Africii îşi părăsesc pămînturile natale pentru a se stabili în Europa vestică. În Anglia, de pildă, practică aproximativ 4 000 de medici străini.

Situaţia este mai gravă în privinţa ţărilor în curs de dezvoltare. Învingerea înapoierii este de neconceput fără cadre calificate. Or, există în această privinţă stări de lucruri frapante. De pildă, efortul fundamental de limitare a analfabetismului şi dezvoltarea învăţămîntului este handicapat într-o ţară cum ar fi India de insuficienţa cadrelor didactice. Iată, însă, că în şcolile americane predau 1 543 cetăţeni indieni (datele sînt pentru sfîrşitul anului 1966). Asistenţa medicală este o mare raritate în statele noi, în timp ce statistica consemnează emigrarea din aceste ţări a 25 000—30 000 medici (20 000 dintre ei în S.U.A.).

Protestele ţărilor care suferă loviturile grele ale procesului de „scurgere a creierilor" au găsit pînă la urmă un oarecare ecou şi în Statele Unite. Unele oficialităţi americane şi-au pus problema consecinţelor pe care această situaţie le creează în relaţiile Statelor Unite cu ţările respective. Astfel, Henry Reuss, reprezentant al democraţilor din Wisconsin a acuzat într-un discurs pronunţat în Camera Reprezentanţilor, Comisia de energie atomică, NASA, Departamentul Apărării, Departamentul Sănătăţii, al Educaţiei şi Asistenţei Sociale că duc o campanie directă de racolare a savanţilor străini veniţi în Statele Unite în vizite sau în cadrul unor schimburi culturale cărora li se fac oferte directe să se instaleze definitiv în această ţară. Reuss a arătat că termenii legii cu privire la activitatea savanţilor străini prevăd că aceştia trebuie să părăsească Statele Unite la terminarea vizitei lor şi nu pot să se reîntoarcă decît după doi ani. Dar autorităţile americane au autorizat suspendarea acestei interdicţii pentru mulţi oameni de ştiinţă. În fiecare an, a arătat Reuss, 200 de savanţi străini beneficiază de această măsură şi rămîn în S.U.A. pentru a lucra în diferite organisme ştiinţifice. Jumătate din aceşti savanţi sînt cetăţeni ai ţărilor NATO, iar 20 la sută dintre ei sînt britanici.

Alarmat de intensitatea protestelor vest-europenilor faţă de această situaţie, în cursul unui voiaj pe care l-a întreprins recent în Europa, senatorul Edward Kennedy a hotărît deschiderea unei anchete. Dar martorii din îndul autorităţilor chemaţi în faţa subcomitetului legilor din Senat, au respins ideea luării oricăror măsuri care să bareze actualul aflux de savanţi străini spre Statele Unite. Ei au căutat să demonstreze că aceasta ar fi un „proces logic" împotriva căruia nu trebuie întreprins nimic. În felul acesta, ancheta subcomitetului senatorial s-a dovedit a fi pînă la urmă o simplă acţiune formală care nu a putut linişti în primul rînd autorităţile şi opinia publică din ţările care suferă cel mai mult de pe urma acestui proces.

Şi, în felul acesta, acţiunea de „scurgere a creierilor" din Europa occidentală spre Statele Unite continuă în acelaşi ritm.

I. MANEA

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● LA CAIRO a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare privind acordul comercial şi de plăţi de lungă durată semnat la Bucureşti la 14 noiembrie 1966 între Republica Socialistă România şi Republica Arabă Unită. Din partea română a luat parte Mircea Nicolaescu, ambasadorul ţării noastre la Cairo, iar din partea R.A.U., Abdullah el Erian, ambasador, directorul Direcţiei tratate din Ministerul Afacerilor Externe al R.A.U.

● INCIDENTE grave între militari nord-americani şi populaţia civilă din insula portoricană Vieques au avut loc după ce s-a aflat că guvernul de la Washington a respins cererea locuitorilor insulei de retrocedare a pămînturilor transformate în baze militare. Manifestanţii au aruncat cu pietre şi sticle asupra a 200 de militari care au încercat să-i împrăştie.

● ÎN APROPIERE de Luxemburg se construieşte un mare depozit al trupelor NATO. La acest depozit vor fi înmagazinate piese de schimb pentru avioane, tancuri şi rachete ale forţelor armate ale Blocului Atlantic. Pentru construirea depozitului a fost alocată suma de 80 milioane franci.

● POLIŢIA din oraşul Belo Horizonte, capitala statului brazilian Minas Gerais, a folosit grenade cu gaze lacrimogene şi furtunuri cu apă pentru a împrăştia cîteva sute de profesori ce au organizat o manifestaţie în semn de protest împotriva întîrzierii plăţii salariilor. Manifestanţii au fost atacaţi în momentul cînd se îndreptau spre palatul guvernatorului statului Minas Gerais şi scandau lozinci antiguvernamentale.

● SECRETARUL general al O.N.U., U Thant, a informat pe însărcinatul cu afaceri congolez, Jean Karl Nguza, că la 8 septembrie va pleca spre Congo (Kinshasa) pentru a participa la conferinţa la nivel înalt a ţărilor membre ale O.U.A. Iniţial, U Thant trimisese un mesaj preşedintelui Mobutu în care făcea cunoscut că acceptă invitaţia de a participa la conferinţa liderilor africani de la Kinshasa, dar, această participare era condiţionată de posibilitatea ca evenimentele internaţionale să nu-l reţină la sediul O.N.U.

● HUSSEIN BAYUMI, ministru al informaţiilor al guvernului Federaţiei Arabiei de sud, a recunoscut vineri că actualul guvern nu are „şanse să supravieţuiască". Bayumi, singurul dintre miniştrii acestui guvern care se mai află în prezent în Aden, a adăugat că instituirea unui guvern stabil nu va fi posibilă „pînă ce poporul nu va avea posibilitatea să se pronunţe"

● UN acord cu privire la deschiderea la Moscova a unei reprezentanţe a Camerei comerciale finlandezo-sovietice a fost semnat la Helsinki. Agenţia TASS apreciază că acest acord va contribui la stabilirea unor contacte directe între firmele finlandeze şi sovietice, la extinderea comerţului dintre cele două ţări.

● ŞEFUL guvernului nigerian, generalul Yakubu Gowon, a declarat simbătă, în cursul unei alocuţiuni radio-difuzate, că este gata să înceapă tratative de pace cu autorităţile regiunilor nigeriene dizidente, dar că va refuza orice negociere dacă acestea vor fi reprezentate de Odumegwu Ojukwu — guvernatorul provinciei de est, proclamată independentă sub numele de Biafra.

IPOTEZA FIZICIANULUI PH. LITTLE

Fizicianul englez dr. Philip Little a declarat că în viitor apa de mare va putea deveni principala sursă de energie pentru locuitorii planetei noastre.

După părerea doctorului Little, atunci cînd vor fi epuizate rezervele de ţiţei, cărbune şi uraniu de pe pămînt, sursele de energie vor trebui căutate în oceane. Procedeul de producţie a energiei din apa mării trebuie să fie reacţia de sinteză nucleară, opusă reacţiei de fisiune nucleară care stă la baza bombei atomice.

Dr. Little a declarat că, la o asemenea metodă de obţinere a energiei, apa de mare va trebui comprimată pînă cînd va începe să degajeze energia termică care, la rîndul său, va fi folosită pentru obţinerea energiei electrice.

Vitralii pe Daugava

(Urmare din pag. I)

mensiunile pe care ochiul nu le putea cuprinde nici măcar în acea cameră, dintr-o dată. Iată, dar, a doua uimire: mi se părea de necrezut că acel colţ de pămînt cu respiraţie la Marea Baltică, care-mi lăsase o foarte puternică impresie, putea fi, în realitate, atît de puţin la întindere, abia o mică ferestruică cu vitralii policrome deschisă în zidul unei săli de mari volume sonore. „Republica noastră, îmi spusese ghidul, o tînără ingineră care, ca membră a organizaţiei de Comsomol, se pasionează pentru turism, are, în întregime, o populaţie abia ceva mai mare decît a Bucureştiului. În Riga locuiesc 650 000 de oameni, iar Letonia reprezintă, ca teritoriu, doar 0,3 la sută din statul sovietic...". Cifrele spun mult, şi totuşi abia harta vorbea pe de-a-ntregul despre proporţiile fizice, prin raportări vizuale.

Cel mai interesant este însă faptul că micul vitraliu leton, nu numai că nu pierde, dar sporeşte formidabil, în urma comparaţiei spaţiale, sentimentul de simpatie pe care-l trezeşte călătorului, republica străbătută de apele fluviului Daugava. Poate că tocmai cînd poţi face aceste raportări înţelegi bine ce înseamnă faptul că Riga este, după Leningrad, al doilea mare port la Baltica al Uniunii Sovietice, port prin care se face comerţ cu 72 de ţări de pe tot globul, că aici se află cele mai mari depozite de fructe din U.R.S.S., că oraşul produce jumătate din toate staţiile de telefoane automate ale întregii Uniuni, precum şi o mare parte din producţia de aparate de radio sovietice, că fiecare al şaselea tramvai care circulă pe tot teritoriul sovietic este produs la Riga — etc., etc. Prima convingere pe care ţi-o lasă Letonia este, într-adevăr, aceea că eşti oaspetele unor oameni de o mare hărnicie, cu o excepţională capacitate de invenţie şi spirit tehnic foarte modern. Este de ajuns să citezi faptul că această capitală mică produce cele mai variate tipuri de maşini electrice, trenuri Diesel, echipament electric pentru automobile, aparate hidrometeorologice, medicamente, autobuze, materiale de construcţii moderne, tranzistori, motoare pentru trenuri electrice, fibre sintetice, tesături, încălţăminte, sticlă şi cristaluri, porţelanuri, conserve, vinuri, jucării etc, etc, ca să-ţi dai seama în ce variată gamă de preocupări industriale este antrenată populaţia.

Dar, poate şi mai dominant decît acesta, ori numai ca un corolar de calitate al lui, îţi rămîne la Riga, şi în întreaga Letonie, sentimentul că te afli în mijlocul unor oameni de foarte bun gust, în toate domeniile. Nu este o simplă întîmplare faptul că, aproape peste tot unde mergi în U.R.S.S., femeile solicită în magazine, „ciorapi de Riga", „pantofi de Riga", „ţesături de Riga", că mărcile aparatelor de radio letone se bucură în marea expoziţie a realizărilor economiei U.R.S.S. de la Moscova de cea mai bună apreciere...

O sinteză a acestui bun gust leton o reprezintă însuşi oraşul — cu străzi îngrijite, cu parcuri de o linişte şi discreţie cu totul odihnitoare, cu oameni bine îmbrăcaţi şi îndeosebi cu o ţinută a femeilor reliefată prin fineţe şi eleganţă.

Aproape tot ce produce mîna iscusită a letonului poate fi văzut într-o expoziţie a economiei republicii, situată într-un mare parc natural de brazi nordici. De la telefoane de ultim tip, la mari maşini de transport, pînă la obiecte de uz casnic, totul poartă amprenta rafinamentului: armonie de culori, motive ingenioase, caracteristici utilitare contemporane. Un pavilion de simple sticle care, altfel pot fi banale, se transformă într-o încîntare prin noutatea şi ingeniozitatea liniilor, ca să nu mai vorbim de pavilionul confecţiilor de tricotaje pentru femei — o adevărată revelaţie produsă de întreprinderea locală „Maiga": rochiţele de damă din tricot de lînă produse aici întrec, după părerea celui ce scrie aceste rînduri, unele dintre cele mai cunoscute produse de reclamă din bunele reviste de modă ale lumii.

Am vizitat una dintre marile întreprinderi din Riga, uzina „Popov" de aparate de radio. „Riga", „Banga" „Selga", „Simfonia", alături de celebrul „Spidola", tot de fabricaţie letonă, dar al altei uzine, V.E.F., sînt mărci de ţinută pe piaţa mondială. Impresionant este aici bunul gust existent în organizarea interioară a procesului de fabricaţie, totul fiind discret dominat de flori şi alei spaţioase, de multă lumină şi halate curate, dar îndeosebi este relevabilă imaginaţia creatoare şi spiritul de continuă ofensivă al inginerilor proiectanţi, creatori de modele care — imediat ce un prototip a intrat în fabricaţie — au şi pornit spre realizarea altuia, mai bun, mai frumos.

Marfa principală, atît pentru comerţul extern, dar în egală măsură şi pentru comerţul intern sovietic, pe care o pune la dispoziţie Letonia este, într-adevăr, ceea ce ruşii denumesc în două vorbe „haroşii vkus" — bunul gust.

R. P. POLONĂ. Lîngă vechiul turn al castelului piastin din Opole au apărut blocuri noi

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".